

DÜNYADAN GÖNDERİLEN NAR

Abbasilerin ünlü halifesi Harun Reşid zamanında yaşamış olan Behlül Dana, dönemin evliyalarındandır.

Zaman zaman aklından zoru olan kimselere has tavırlar takınır, herkes de bundan dolayı kendisini deli sanırdı. Fakat bunu maksatlı veya bir amaca yönelik olarak yapardı.

Behlül, daima Harun Reşid'in yanında bulunur, çeşitli sebepler hasıl ederek onu uyarırdı.

Bir gün Behlül, üstü başı toz toprak içinde, uzun bir yoldan gelmiş olmanın belirtileri ile Harun Reşid'in huzuruna çıkar. Harun Reşid sordu.

- Bu ne hal

Behlül, nereden geliyorsun?

-Cehennemden

geliyorum ey hükümdar.

-Ne işin vardı

cehennemde?

-Ateş lazım oldu da, ateş almaya gittim.

-Peki, getirdin

mi bari?"

-Hayır efendim,

getiremedim. Cehennem bekçileriyle görüştüm. Onlar; "Sanıldığı gibi burada ateş bulunmaz, ateşi herkes dünyadan kendisi getirir." Dediler.

Yüce Yaratıcı insanı yaratırken, ömür yolunda, kendisine

gerekli olacak olanların tümünü vermiştir. Hayat deryasına dalan insanın, verilen ve sunulanların arasından tercih yapmak, seçilene kullanmak, verdiği kararları uygulamak, kişinin kendisine aittir.

Dünya fani bir köprüdür. Geçit yeridir. Tarla hükmündedir.

Ne ekilirse tarlaya, o ürün alınacağından; kişi dünyada, kendisinde var olanların hangisini gün yüzüne çıkarırsa, köprü'nün sonunda da onları bulacaktır. Çünkü, bu yaşamda yapılanlar, diğer aleme aynı zamanda gönderilenlerdir.

Esas imtihan, doğum-ölüm arasındaki zamandakidir. Yanlışlar doğruları götürdükten sonra, doğruların fazlalığı ile sonsuz yaşam olan ahiret üniversitesini kazanmak gerçek muştudur. BU nedenle dünya nikahının mehri madde, ahiret nikahının mehri ise imandır.

İnanılması gerekenlerin kabulü, yapılması gerekenlerin

yaşamda yerine getirilmesi, çok taneli narların / bunun tam tersi ise alevli narların / gönderilmesine sebeptir. İman kıvılcımları, tesirli görülerek kabul edilenlerden daha etkili ve tesirlidir.

Allah'ın sevgisini

kazanmak için, ekilen tohumların ürünleri çok taneli, bereketli ve kalıcı olur. " yaptı desinler" diye ekilirse, ürün bereketsiz, kalıcısızdır. Alevlerin özünü alıp savurduklarından geriye kalan kül gibidir.

Kişi her gün, yaşadıklarının

ve eyleme dönüştürdüklerinin değerlendirmesini yapmalıdır. Faydalı olanla faydasızı ayırmalıdır. Hangisi fazla ise, ona göre yaşam haritasını çizmeli ya da haritasında düzeltilmesi gerekenleri onarmalıdır. Ki, sonradan nedamet duymasın.

Nedamet; karanlığın zifiriliğinde, varlığını kanıtlamaya

çalışarak yaşam mücadelesi verenlerin, kavuştuğu ışığın kıymetini

bilmeyişindeki pişmanlıktır. Buzlaşan kalplerin, sevgi ziyasıyla erimesidir.

Karanlıktan beyazlığa kavuşmanın verdiği mutluluğu kaybetmemek için öze verilen

sözdür.

Hepimiz misafir olduğumuzdan, ikram edilen nimetlerin değerini iyi kavrayarak kıymetini bilmemiz, üzerimizde dolaşan bulutun rahmet tanelerine ulaşmamıza sebeptir.

Aynamız hak sırmalı

olsun ki, baktığımızda, kendimizi tanımamıza dostça yardımcı olsun.

Bugün, dünyadan, gönderilmesi gereken yere, taneli nar mı

yoksa alevli nar mı gönderdik?

Hiç düşündük mü?